



Una de kabretes caminant per Deià

Una travessa de tres dies espectacular i plena a vessar d'imatges i paisatges d'aquells que agraden de quedar-se ben aferrats a la retina, a l'alè i a la sola de la sabata.

Un passeig fronterer entre els termes de Valldemossa i Deià, a la Tramuntana central, que per la seva proximitat a la immensitat del mar et permet una sensació de pau submergint-te en l'aliatge entre la pedra i el mar com a pocs llocs del món es pot gaudir.

I tot això ben cuinat amb un grup de bona gent disposats a posar tot de la seva part perquè aquesta sortida de vacances per Mallorca sigui ben plena de bons records.



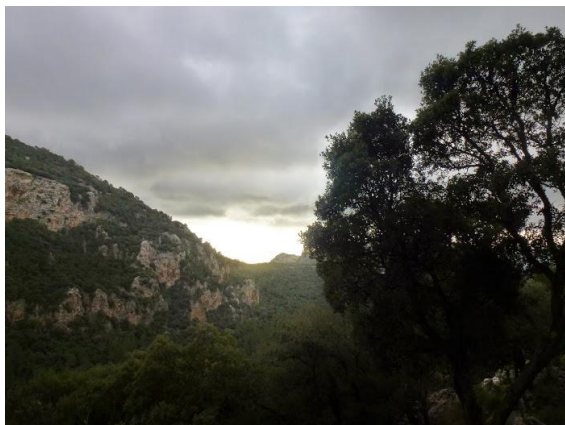
Dissabte: Valldemossa -> camí des Cairats-> pas des Cocons -> pas de sa Creu -> puig Gros (938 m.) -> pla de Mala Garba -> cocó d'en Llorito (torrent des Salt) -> pas des Racó-> torrent des Racó-> Deià

Distància :14 km. Alçada d'inici: 410 m. Màxima alçada: 935 m Mínima alçada: 125 m.
Dificultat: Moderada. Es necessita grimpar per fer els passos i davallar amb compte per les rossequeres.

La primera part del recorregut començà xino-xano per un camí de ferradura que deixàrem en arribar a l'alçada de la font de na Ropit. A partir d'aquí la cosa s'envalentona i es guanya alçada de manera ràpida quasi en trànsit vertical per fer el pas des Cocons



Una vegada guanyat el pas, seguirem per un tirany planer no massa exigent, si no fos per la irregularitat del terreny que ens acompanya fins arribar al pas de sa Creu.



Una visió poc avesada: la cara nord de la serra de son Moragues.



La boira ens va amagar el que ens mostrava la finestra: puigs des Teix, puig des vent i sa Galera,

Ara toca enfilar en suau pujada d'uns 140 metres de desnivell pel camí de s'Arxiduc fins fer-nos amb el puig Gros.



Després desfèrem un poc de camí per anar a cercar el botador de sa finca des Teix (allà trobàrem un cartell que informava un vistós "prohibit passar" però com que era el únic lloc per on podíem anar per anar a trobar la nostra ruta... procuràrem no fer massa renou...)



Aprofitàrem per dinar al pla de Mala Garba des d'on es Teix ens feia l'ullet... valents !!
Continuàrem la marxa i ben aviat ens enfrontàrem a una vertiginosa davallada de devers 400 m. de desnivell per un terreny irregular, inshòspit i amb rossegueres molt desfetes fins arribar al cocó d'en Llorito just al ben mig del torrent des Salt .





I d'aquí, després de travessar el torrent, ens tocà, pujant un poquet de cota, posar rumb al pas des Racó que ens va permetre salvar el penya-segat i continuar amb la davallada.





I a partir d'aquí 700 metres de cap per avall !!!



Diumenge: Deià -> font des Racó-> xaragall de ca'n Boqueta-> pas de ca'n Boqueta -> es Boixos -> sa Galera (908 m.) -> puig des Moro (786 m.) -> sa Serra -> sa Bassa-> font de sa Senyora -> Deià

Distància :18 km. Alçada d'inici: 125 m. Màxima alçada: 908 m Mínima alçada: 125 m.
Dificultat: Moderada. Es necessita esforç per l'exigència del xaragall i transitar amb compte pels penya-segat.

La primera part del recorregut fou accidentada perquè just després de la propietat de ca'n Boqueta ens trobàrem amb una barrera tancada just a la vora des torrentó que va a morir a la font Fresca.

Així que haguérem de refer el camí i anar cap a la font des Racó i des d'allà continuar amb la ruta marcada.



El millor va ser que quasi sense adonar-nos ens férem nostre un desnivell de 100 metres. A partir d'aquí i de camí cap el xaragall tot transcorre en pujada suau primer entre oliveres, després pins i finalment un esplèndid alzinar.



Devers una altitud de 360 m. comença el xaragall que nosaltres vàrem atacar per la seva part dreta, poc a poc, amb bona lletra i en qualque moment de bons alens... en acabar-lo havíem fet un desnivell de uns 450 m. en aproximadament 2 km (quasi res diu es diari!).



A partir d'aquí canviem totalment el rumb i continuem pujant en direcció NE per fer-nos amb el pas ca'n Boqueta que ens va permetre salvar la timba.



Una vegada guanyat el pas seguirem pels Boixos a guaitar dels penya-segats cap a sa Galera





Quina estampa...



Visions de somni



Somnis directament...

Davallàrem de sa Galera per la seva vessant NE fins arribar al torrent dels Cinc Ponts (150 metres de desnivell), A partir d'aquí ens disposàrem a fer la carena, amb balconada constant al mar, que ens havia de dur fins al puig des Moro a guaitar de la vista del Port de Sóller.





Després de dinar assolirem la ruta de retorn cap al refugi de ca'n Boí. Si bé els primers 200 metres de desnivell són un poc més vironers, la resta de la ruta va davallant pausadament entre ullastrars i alzinars de veritables conte de fades.



Dilluns: Deia -> sa Pedrissa -> cingle d'en Visc -> pas des Gat -> na Foradada -> ses Tenassetes -> es Guix -> ca Madó Pilla -> Son Galceran-> ermita de la Trinitat-> son Moragues -> Valldemossa

Distància :17,5 km. Alçada d'inici: 125 m. Màxima alçada: 490 m Míxima alçada: 0 m.
Dificultat: Moderada. Durant la primera part de l'excursió es transita per terreny brut i complicat. Des de na Foradada fins es Guix la ruta transcorre per damunt un roquissar irregular.

Tot d'una de sortir del refugi ens trobem amb la font des Clot i seguim el camí cap al pi de sa Pedrissa (hem hagut d'anar amb compte de no seguir dret cap a cala Deia..) fins arribar a la magnífica timba del mirador d'en Visc que ens permet gaudir la poc avesada vessant Est de na Foradada.





Com que malauradament som en propietat privada ens toca botar parets per anar a cercar el gens fàcil de trobar Pas d'en Gat





Aquest tram no dóna per moltes filigranes i s'ha d'anar molt en compte amb allà on un posa el peu.



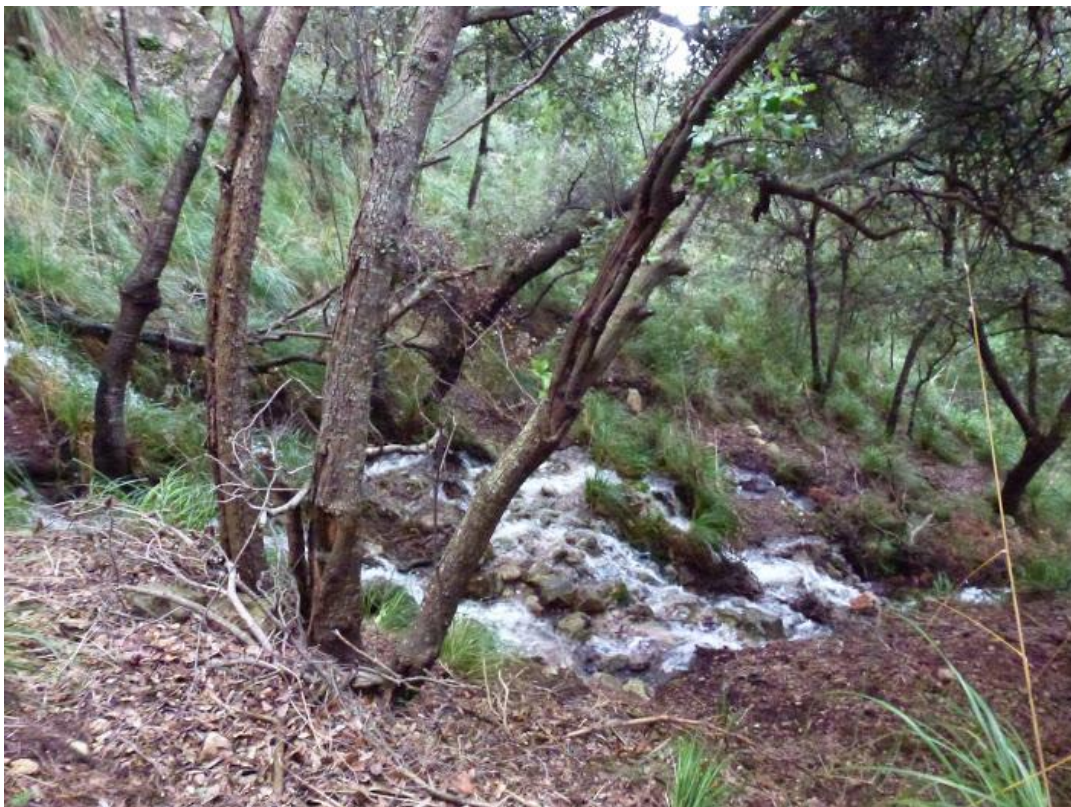
I en arribar just a vora es Cocó de na Foradada es com si comencés una nova etapa amb una nova visió i un terreny molt i molt diferent, a ran de mar, sentint com les ones colpegen el roquissar amb força, bramant amb bravura.





Són com a nins !!

I en arribar a es Guix tornem a canviar les torques, ara toca pujar fins ca Madó Pilla pel "camí dels miradors". Aquesta pujada ens recorda que érem a ran de mar i es pot sentir qualque alenar ben fort. Són 400 metres de desnivell tots d'un glop... però per uns paratges que qualque vegada, per l'abundància d'aigua, no semblen illencs.



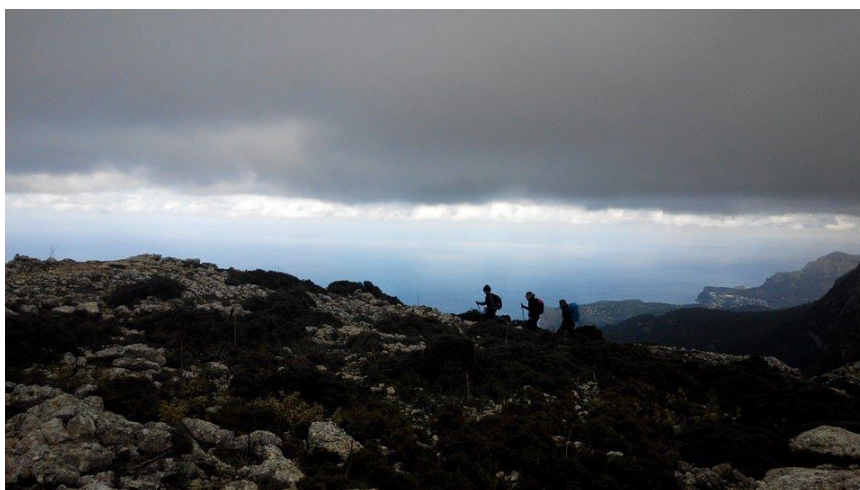


Un cop a d'alt continuàrem la nostra ruta, travessant la carretera, cap a l'Ermita de la Trinitat.

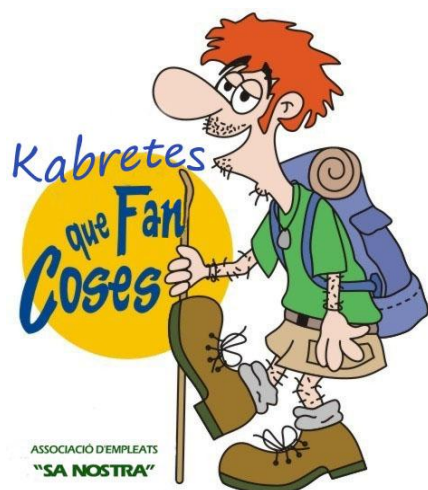
En arribar allà ja sols quedava acabar la jornada cap a Valldemossa per son Moragues



The end



Somia, això, encara, està permès !!



Els culpables de tot..

I fins la propera !!!